

1 Наличие на специално производство по искове с малък материален интерес

В Република Хърватия, исковите с малък материален интерес се уреждат от разпоредбите на членове 457—467 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (NN; Държавен вестник на Република Хърватия), № 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 и 89/14; наричан по-нататък: „ZPP“), докато европейската процедура за искове с малък материален интерес съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес (наричан по-нататък: „Регламент № 861/2007“) се урежда от разпоредбите на членове 507.о—507.ž от ZPP.

1.1 Приложно поле на производството, размер

Процедурите за искове с малък материален интерес пред общинските съдилища представляват спор, размерът на иска по който не надхвърля 10 000 HRK.

В производствата пред търговските съдилища процедурите за искове с малък материален интерес представляват спорове, размерът на иска по който не надхвърля 50 000 HRK.

Процедурите за искове с малък материален интерес обхващат и спорове, по които вземането не е парично, но при които ищецът е дал съгласието си да приеме парична сума, която не надхвърля 10 000 HRK (общински съдилища) или 50 000 HRK (търговски съдилища) за удовлетворяване на вземането.

Процедурите за искове с малък материален интерес обхващат и спорове, по които предметът на вземането не е парична сума, а предаване на движима вещ, чиято стойност съгласно ищеца не надхвърля 10 000 HRK (общински съдилища) или 50 000 HRK (търговски съдилища).

Съгласно настоящата правна уредба на европейските процедури за искове с малък материален интерес Регламент № 861/2007 се прилага, ако стойността на иска не надхвърля 2000 EUR към момента на получаване на исковия формуляр от компетентния съд или правораздавателен орган, в която стойност не са включени лихви, разноски и такси.

1.2 Прилагане на производството

Процедурите за искове с малък материален интерес се провеждат пред общински или търговски съд в съответствие с правилата за предметната компетентност, определени в член 34 и член 34b от ZPP. Процедурите за искове за малък материален интерес се образуват с предявяването на иск в компетентния съд, т.е. чрез подаване на молба за принудително изпълнение, основана на автентичен документ до нотариус, в случаите когато своевременно е подадено допустимо възражение срещу изпълнителен лист.

1.3 Формуляри

Формуляри, други искове или декларации се подават в писмена форма, по факс или по електронната поща и се използват единствено за европейски процедури за искове с малък материален интерес съгласно Регламент № 861/2007.

Няма други формуляри за предявяване на иск в рамките на процедурите за искове с малък материален интерес.

1.4 Помощ

ZPP не съдържа специални разпоредби относно правната помощ при процедури за искове с малък материален интерес. В рамките на процедура за искове с малък материален интерес ищецът може да бъде представляван от адвокат.

Ако са изпълнени разпоредбите на Закона за безплатната правна помощ (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Narodne Novine (NN; Държавен вестник на Република Хърватия), № 143/13 — https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html), страните по спора имат право да получат първична или вторична правна помощ.

Можете да разгледате списъка на одобрените сдружения и правни клиники за предоставяне на първична правна помощ, като щракнете върху следната връзка:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Правила относно събирането на доказателства

В процедурите за искове с малък материален интерес страните трябва да изложат всички факти, на които се основава техният иск, не по-късно от момента на подаване на исковата молба или отговора на исковата молба, както и да представят всички необходими доказателства в подкрепа на изложените факти.

По време на предварителното съдебно заседание страните могат да представят нови факти или да се позоват на нови доказателства само ако не по своя собствена вина не са могли да ги изложат или да се позоват на тях в исковата молба или в отговора на исковата молба.

Новите факти и доказателства, които са представени или на които се позовават страните по време на предварителното съдебно заседание, но които противоречат на посочената по-горе разпоредба, няма да бъдат разгледани от съда.

При събирането на доказателства се прилагат общите разпоредби на ZPP. Следователно доказателствата в процедурите за искове с малък материален интерес могат да включват проверки, документи, свидетелски показания, доклади на вещи лица, поискани от съда, доказателства, представени от страните, като съдът е този, който решава кои от представените доказателства да се използват за установяване на фактите по делото.

Повече информация относно събирането на доказателства е посочена в информационния пакет, озаглавен „Събиране на доказателства — Република Хърватия“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Писмено производство

Процедурите за искове с малък материален интерес се провеждат в писмена форма.

В процедурите за искове с малък материален интерес искът се връчва винаги на ответника, с което на тази страна се дава възможност да подаде възражение, и съдът, който изпраща призовки за представяне на отговор на исковата молба, ще уведоми страните, че счита, че ищецът е оттеглил исковата молба, ако той не присъства на първото назначено от съда заседание; че в тази процедура страните трябва да изложат всички факти не по-късно от датата на подаване на исковата молба или отговора на исковата молба; че по време на предварителното съдебно заседание не могат да бъдат представени нови факти или страните да се позовават на нови доказателства, с изключение на случаите, определени в член 461a,

параграф 3 от ZPP, когато страните не по своя собствена вина са били възпрепятствани да представят факти или да се позоват на доказателства преди началото на предварителното съдебно заседание; и че това решение може да бъде обжалвано само въз основа на съществени нарушения на разпоредбите относно гражданския процес, посочени в член 354, параграф 2, които са:

- точка 1 — ако в постановяването на съдебното решение участва съдия, чийто отвод се иска в съответствие със закона (член 71, параграф 1, точки 1—6 от ZPP) или който е лишен от права съгласно съдебно решение, или лице, което няма статут на съдия,
- точка 2 — ако е постановено решение по иск в рамките на спор, който не попада в компетентността на съда (член 16 от ZPP),
- точка 4 — ако в противоречие със ZPP съдът мотивира решението си въз основа на недопустими разпореждания от страните (член 3, параграф 3 от ZPP),
- точка 5 — ако в противоречие със ZPP съдът постанови съдебно решение, основано на признаване на иска, решение, основано на отказа от иска, неприсъствено съдебно решение или съдебно решение без съдебен процес,
- точка 6 — ако поради незаконосъобразни действия, и по-специално поради липсата на връчване (на съдебни документи), на страните не е предоставена възможност да бъдат изслушани от съда;
- точка 8 — ако лице, което не може да бъде страна в производството, участва в нея или като ищец или като ответник, или ако юридическото лице не е представявано като страна от упълномощено лице, или ако недееспособно лице не е представявано от законен представител, или ако законен представител или пълномощник не разполага с необходимото упълномощаване за водене на спорове или предприемане на определени процесуални действия, когато впоследствие съдебният спор или определени процесуални действия не са разрешени;
- точка 9 — ако е постановено решение по иск, по отношение на който вече има висящ съдебен спор или вече има влязло в сила съдебно решение, или ако вече е постигната съдебна спогодба или спогодба, която съгласно отделни разпоредби има характеристиките на съдебна спогодба,
- точка 10 — ако в противоречие със закона обществеността не е допусната до процеса,
- точка 11 от ZPP — ако в съдебното решение има недостатъци, поради което не може да бъде разгледано, и по-специално ако диспозитивът на съдебното решение е неразбираем, ако диспозитивът е противоречив или ако противоречи на мотивите за решението, или ако решението изобщо не съдържа мотиви, или не уточнява мотивите за решаващи факти, или ако тези мотиви са неясни или противоречиви; ако има противоречие по отношение на решаващите факти между това, което е посочено в мотивите на съдебното решение относно съдържанието на документите или протоколите, свързани със свидетелски показания, снети по време на производството, и самите документи и протоколи; или в случай на грешка при прилагане на правото.

Ако страната пребивава временно или постоянно извън Република Хърватия и нейният адрес е известен, връчването на съдебните документи се извършва в съответствие с правилата, които са обвързващи за Република Хърватия и в съответствие със законодателството на ЕС, по-специално във връзка с процедурата, посочена в член 13 от Регламент № 861/2007.

1.7 Съдържание на съдебното решение

Решенията по искове с малък материален интерес се произнасят непосредствено след приключване на основното заседание. При връчване на съдебното решение съдията е задължен да уведоми присъстващите страни за условията, при които решението може да се обжалва.

Тъй като в процедурите за искове с малък материален интерес няма специални разпоредби относно съдържанието на съдебното решение, се прилагат общите разпоредби на ZPP, т.е. член 338 от ZPP, който гласи, че писмената версия на съдебното решение трябва да съдържа официална уводна част, диспозитив и изложение на мотивите.

Уводната част на съдебното решение включва: посочване, че съдебното решение се обявява в името на Република Хърватия; наименованието на съда; името и фамилията на съдията или председателстващия съдия, съдията-докладчик и членовете на състава, името и фамилията или наименованието и местопребиваването или седалището на страните, техните законни представители и пълномощници; кратко въведение в предмета на спора; датата на приключване на съдебния процес; посочване на страните, техните законни представители и пълномощници, които са присъствали на процеса, и датата, на която е произнесено съдебното решение.

Диспозитивът на съдебното решение съдържа решението на съда относно приемането или отхвърлянето на конкретни искания по същество и субсидиарни искове, както решението относно основателността или неоснователността на исквата претенция (член 333 от ZPP).

При излагане на мотивите съдът посочва искането на страните, изложените от тях факти и доказателства, на които се основават тези искания, кои от фактите са били установени, защо и как са установени тези факти, както и дали са установени при разглеждане на доказателствата, кои доказателства са представени и защо и как са били оценени. Съдът изрично посочва кои от разпоредбите на материалното право са били приложени при постановяване на решението по исканията на страните, и ако е необходимо, излага позицията си относно становищата на страните по правните основания за спора и относно всякакви предложения или възражения, за които той не е изложил мотивите си в решенията, взети в хода на производството.

Изложението на мотивите за неприсъствено съдебно решение, решение, основано на признаване на иска, или съдебно решение, основано на отказ от иска, включва само основанията за постановяване на такива решения.

1.8 Възстановяване на разноски

Решение относно възстановяване на разноските по процедурите за искове с малък материален интерес се издава въз основа на общите разпоредби на ZPP, съгласно които страната, която е загубила делото напълно, е задължена да възстанови разноските на на срещната страна и подпомагащата я страна.

Ако искът на дадена страна е уважен частично, съдът може, с оглед на постигнатия успех, да разпорежда всяка от страните да поеме направените от нея съдебни разноски или едната страна да възстанови пропорционален дял от разноските на другата страна и подпомагащата я страна.

Съдът може да се произнесе едната от страните да плати всички разноски, направени от ответната страна и подпомагащата я страна, ако ответната страна не е спечелила делото само в малка част от нейния иск и за тази част не са направени отделни разноски.

От друга страна, всяка страна е задължена независимо от изхода на делото да възстанови всички разноски на ответната страна, настъпили по нейна собствена вина или в резултат на събитията, които е претърпяла.

1.9 Възможност за обжалване

В процедурите за искове с малък материален интерес страните могат да подадат жалба срещу решение на първоинстанционния съд в срок до осем дни.

Крайният срок за подаване на жалбата се изчислява от деня, в който е постановено съдебното решение. Ако съдебното е връчено на дадена страна, крайният срок се изчислява от дата на неговото връчване.

Окончателно решение по процедура за искове с малък материален интерес, може да бъде оспорено въз основа на посочените в точка 1.6 мотиви, т.е. поради съществено нарушение на гражданските процесуални норми, посочени в точки 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 и 11 на член 354, параграф 2 от ZPP или поради грешка при прилагане на материалния закон.

Последна актуализация: 23/08/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.